

d. v. s. Københavns og Frederiksberg kommuner, købstæderne og de sønderjyske flækker. Flækkerne er foreslået sidestillet med købstæderne, fordi der på ejendomsskatternes område i alle henseender gælder samme regler i disse kommuner. Når Marstal handelsplads derimod ikke er omfattet af lovforslaget, skyldes det, at der — uanset at kommunens egne ejendomsskatter udskrives efter købstadregler — tillige svares amtskommunale skatter af ejendomme i kommunen. Marstal kommune var derfor heller ikke omfattet af loven af 24. maj 1955 om tillægsejendomsskatternes indførelse.

Til § 2.

Den ekstraordinære grundskyld skal efter forslaget beregnes på det samme grundlag som den ordinære kommunale grundskyld og grundskylden til staten. Heraf følger bl. a., at fradraget for grundforbedringer også kommer til at gælde for den ekstraordinære grundskyld.

De for den ordinære kommunale grundskyld gældende fritagelsesbestemmelser i den kommunale ejendomsskattelovs §§ 16-18 finder tilsvarende anvendelse på den ekstraordinære grundskyld.

Til § 3.

Den ekstraordinære ejendomsskyld skal efter forslaget beregnes på samme grundlag som den fikserede kommunale ejendomsskyld og udgør således et fikseret beløb for hver enkelt ejendom, der er upåvirket af de ved 11. almindelige vurdering stedfundne stigninger i ejendomsværdierne og eventuelle senere stigninger i ejendomsværdierne.

Fikseringen af den ordinære kommunale ejendomsskyld (incl. tillægsejendomsskyld) er formelt sket på skattebeløbene, men ikke på forskelsværdierne, og de fikserede skattebeløb, der erlægges, er oprindelig beregnet med forskellige promiller — ikke blot fra kommune til kommune, men også fra ejendom til ejendom inden for samme kommune. Endvidere er der siden fikseringen af ejendomsskylden i visse tilfælde sket reguleringer af den fikserede kommunale ejendomsskyld i medfør af de herom gældende bestemmelser i § 3 i lov nr. 31 af 15. februar 1957. Som følge heraf har det været nødvendigt at indføre betegnelsen „den fikserede skattepligtige forskelsværdi“ som udtryk for det beløb, hvoraf den ekstraordinære ejendomsskyld skal beregnes med den i forslaget angivne promille.

Den fikserede skattepligtige forskelsværdi findes ved at dividere den ejendommen til enhver tid påhvilende fikserede kommunale ejendomsskyld med det promilletal, hvormed den fikserede ejendomsskyld for den pågældende ejendom oprindelig

er beregnet, og multiplicere det fremkomne beløb med 1 000. For de fleste ejendomme er den fikserede skattepligtige forskelsværdi lig med den skattepligtige forskelsværdi for skatteåret 1956-57, d. v. s. bygningsværdien for dette skatteår med fradrag af det af kommunalbestyrelsen fastsatte beløb pr. ejendom på 12-21 000 kr. og 2 000 kr. pr. lejlighed udover een. I de tilfælde, hvor den fikserede kommunale ejendomsskyld er — eller senere bliver — reguleret, som følge f. eks. af nedrivning, udstykning eller nedsættelse af forskelsværdien ved 11. almindelige eller senere vurderinger, vil den fikserede skattepligtige forskelsværdi være mindre end den skattepligtige forskelsværdi for 1956-57. I Skjern kommune, der blev købstad pr. 1. april 1958, er fikseringen af den kommunale ejendomsskyld sket på grundlag af de skattebeløb, der blev afkrævet i skatteåret 1957-58, og de fikserede skattepligtige forskelsværdier i Skjern kommune vil derfor normalt være lig med de skattepligtige forskelsværdier for dette skatteår.

Forslagets § 3, stk. 2, indeholder bestemmelse om, at den ekstraordinære ejendomsskyld aftrappes over en periode på 40 år med $\frac{1}{10}$ for hver vurderingsperiode, begyndende pr. 1. april 1965 efter 13. almindelige vurdering pr. 1. september 1964.

I stk. 3 er det foreslået, at den ekstraordinære ejendomsskyld ikke opkræves, såfremt skattebeløbet er mindre end 25 kr. pr. kvartal. Denne regel bevirker, at ejendomme med en fikseret skattepligtig forskelsværdi på ca. 7 000 kr. eller derunder — det vil i de større byer normalt sige ejendomme med en bygningsværdi efter 1950-vurderingen på ca. 28 000 kr. eller derunder — overhovedet ikke skal erlægge ekstraordinær ejendomsskyld.

Til § 4 og 5.

Ejendomme, der er fritaget for ordinær fikseret ejendomsskyld til kommunen, er normalt også fritaget for ekstraordinær ejendomsskyld, jfr. forslagens § 4. For så vidt angår ejendomme, der i henhold til byggestøttelovgivningen er fritaget for ordinær ejendomsskyld, er der dog i § 5 foreslået en særregel, der svarer til de gældende bestemmelser om tillægsejendomsskyld af disse ejendomme i loven af 24. maj 1955. Herefter skal de samme ejendomme, som ifølge 1955-loven svarer fuld tillægsejendomsskyld, også svare fuld ekstraordinær ejendomsskyld, ligesom de ejendomme, der helt er fritaget for tillægsejendomsskyld, også er helt fritaget for ekstraordinær ejendomsskyld. De ejendomme, der efter 1955-loven svarer tillægsejendomsskyld med $\frac{2}{3}$ af tillægspromillen, skal efter forslaget svare ekstraordinær ejendomsskyld med $\frac{4}{7}$ af